

DİL YUVASINDAKİ DÜNYAMIZ

Arapça öğrenmek amacıyla girdiğimiz yuvanın çatısı altında bir dünya olduğunu öğrenenlerdenim. Bizim için bu dünya yeni bir dünya olmaktan çok vasıflarını tanıdığımız bir dünya. Bu dünyada hayat sabah namazıyla başlar; iş saatine kadar, toplumun umumen uykuda olduğu saatlerde, biz bu dünyada sabah namazı akabinde spor yapar, sonrasında bir önceki gün işlenen mevzuların tekrarını yaparız; hatta kahvaltı faslını bitirmiş ve yeni günün yeni mevzusuna başlanmış oluruz. Güne dünün tekrarı ile başlarız ama gün bize yeterde artar bile, sonra dersler öğle namazına kadar sürer; ders dediğime bakmayın her şeyin hayatın içinden seçilmiş olduğu diyaloglar bunlar, öyle ki hayatın içinden olan alışveriş konusu işlenirken bir odayı öğretmenlerimiz çarşıya dönüştürür bizim için, ders yemek yapma konusuysa sınıfta kelime ve fiillerini öğrendiğimiz yemeğin yapılmasını mutfakta uygulayarak öğreniriz. Bankaya para çekmeye gittiğimiz derste, aramızdan biri güvenlik olur, diğeri müşteri, başka biri banka görevlisi, hesap açan arkadaş, bir diğeri anne olur telefonun diğeri ucundaki çocuğuna para gönderir ve telefonda "إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ" ayetini çocuğuna hatırlatmayı da unutmaz. Sonra uygulayarak öğrendiğimiz dersler biter öğle namazlarını kılar ve kaylule vaktine geçeriz. İnsanın uykusunun dahi ilim için olması, öğrendiklerinin rüyasına girmesi, bir dakikanın bile şu dünyada çok kıymetli olduğunu anlamayı kolaylaştırıyor. Kayluleden önce gördüğümüz dersler bizi yavaş yavaş yormaya başlamışken kaylule sonrasında kelimeler zihnimizdeki yerlerine yerleşmiş; yorulan zihnimiz dinlenmiş, cümleler hafızaya kaydedilmiş oluyor. Yani insanın uykusu dahi ilme hizmet ediyor. Günde iki öğün yemek yenir bu dünyada, o günün tekrarı o gün de yapılır yarın da, Arapça çizgi film izlenir, çay saatinde bile farketmeden arkadaşlarıyla birlikte muhadese dersini doğal ortamında yapmış olursun; çay saatinden sonraki muhadese dersine hazırlık yapmış gibi olursun. Sabahtan beri derslerde cümle vuruşturduğun hocaların, müşrifelerin, arkadaşlarıyla bu defa bir sohbet halkasında buluşur, Arapça sohbet edersin. Sıra yatsı namazından sonra uykuya gelir. İki gün işte böyle bitmiş olur; iki gün mü? az önce sabah namazı dedik sonra diğerleri, sıra yatsıya geldi; nasıl iki gün oldu? diyebilirsiniz tabi. Kast ettiğim bir gün muaskerimizde (معسكر) asla birgün gibi değildir; şeklen ve madden sıradan bir gün gibi olsa da manen iki günden daha verimli ve bereketli gibidir günleriniz. Ben bu satırları muaskerde yaşamış biri olarak yazıyorum. Haftalık Eğitim gezilerinde bize Arapça rehberlik yapan hocalarımıza kamptan sonra bizim rehberlik yapabileceğimizi söyleseler kim inanabilirdi? Zaten inanılamayacak kadar farklı şeyler güzel oluyormuş bu dünyada, onu anladım. Bir yurt binasına Arapça yaşanan farklı bir dünya yerleştirilmiş. Bu dünya Peygamber örneğinden beslenen bir dünya. Bu dünyada fedakarlıklar gördüm ve bunların hepsi Kur'an'ı anlayarak yaşamaya hizmet etmek içindi. Arapçanın yanında, bir hedef ve amaç uğruna yürüyenlerin yolunun hatta yorgunluğunun ne denli güzel olduğunu yaşayarak, yaşatarak öğreten muaskerimi muhabbet ve özlemlerle hatırlayacağım.

07/09/2022

Esra Çoban
İst. İlahiyat Öğr.